

det smertefulde Regnskab, som Fransk-mændene siger. Mine Kolleger har en smukkere Rolle end jeg, de kommer i hjertelig Forstaaelse med Rigsdagen med Hensyn til Udgifterne, jeg derimod repræsenterer den sure Svie, jeg er den ubønhørlige Rykker, der bagefter skal komme med Regningen. Ja, hvis man kunde bære sig ad, som det konservative Folkeparti bærer sig ad, og være den Mand, der sidder med ved Gildet og, naar Regningen kommer, stille lister bort og siger: Jeg drikker, du betaler — det er det konservative Folkepartis Politik —, ja, hvis man havde den Politik, var det meget let, men en Finansminister kan ikke vel stille sig paa den Maade. At der kræves rigelige Pengemidler nu, ligger altsaa dels i, at de løbende Udgifter er saa overordentlig store, og dels i, at Staten, som sagt, har en Række ekstraordinære Udgifter. Naar det er nævnt, at Kornordningen kræver en saa og saa stor Udgift af Staten, vil jeg gøre opmærksom paa, at den ogsaa kræver meget betydelige Udlæg af Staten, og det er derfor naturligt, at Staten skaffer sig de rigelige Pengemidler for ikke at lide Rentetab eller Tab ved Forrentning af Laan, hvis Penge til denne Forretning, der i øvrigt ikke er nogen god Forretning for Staten, skulde laanes f. Eks. af Nationalbanken.

Jeg skal dernæst gaa over til at gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Lovforslag. Lovforslaget om Statsgældsbeviserne har faaet Tilslutning fra de tre — lad mig kalde dem — demokratiske Partier. Hvorledes det konservative Folkeparti stiller sig overfor Statslaanet, forstaaer jeg ikke. Nu har det konservative Folkeparti allerede præsteret tre Ordførere for en Sag, som det ikke vil have mere med at gøre, og jeg er ikke vis paa, om der ikke kommer flere Ordførere fra den Side, maa-ske bliver man efterhaanden klar over Partiets Stilling. Om Statslaanet gør dette Parti gældende overfor mig, at jeg har sagt, at der var rigelige Pengemidler til Stede i Statskassen, og at saadanne vilde komme ved den overordentlige Indkomstskat, og at det var urimeligt at kræve baade Statslaan og Penge skaffet til Veje ved Skattelove, ved hvilke de fleste Pengemidler først kom om et Aar. Jeg vil dertil sige, at da jeg forrige Finansaar krævede Statslaan, anvendte jeg akkurat den samme Argumentation. I det forrige Finansaar blev der bevilget Finansministeren først 15 Mill. Kr. i April paa Statsbeviser, derefter 75 Mill. Kr. i November og endelig 25 Mill. Kr. i Februar. Hver Gang, i

alt Fald de to sidste Gange — den første Gang var det ikke mig, der fremsatte Lovforslaget —, brugte jeg de samme Udtryk, og jeg skal tillade mig at henvise til Motiverne til Loven af 13. November 1916, hvor det udtrykkelig hedder, at Finansministeriet anser „det for nødvendigt nu at skride til Optagelse af et fast Laan for at sikre Statshusholdningens regelmæssige Førelse i den kommende Tid. Vel er Statsindtægten indgaaet i alt væsentligt upaavirket af de ved Verdenskrigen skabte Forhold“ — hvilket ikke nu er Tilfældet —, og vel kan der paa-regnes, at den overordentlige Indkomstskat vil tilføre Statskassen et betydeligt Beløb“, men alligevel anser jeg det for nødvendigt at skaffe det Beløb til Veje, som Statslaanet udgør. Hvorfor er det nødvendigt? Det ligger i hele Mekanis-men for Øjeblikket for Finansernes Vedkommende. Det ligger i, at den Indtægt, der skal dække Underskuddet, i Virkeligheden kommer ind ved den overordentlige Indkomstskat, men denne kommer først midt i Finansaaret. I 1916—17 var den løbende Indtægt 242,3 Mill. Kr. og de løbende Udgifter 250,7 Mill. Kr., der var kun et Underskud paa 8,4 Mill. Kr. Naar dertil lægges, hvad man jo maa gøre, Indtægter og Udgifter i Henhold til § 26, kommer vi op paa et Underskud af 29,3 Mill. Kr. Alligevel blev det nødvendigt at laane 115 Mill. Kr. i det Aar, fordi man maatte sikre Staten, at Pengene var til Stede, naar de skulde bruges. I inde-værende Finansaar har Udgifterne i de 4 Maaneder, som er gaaet fra April til Ju-lis Slutning, været 96,3 Mill. Kr., altsaa op imod 100 Mill. Kr., hvad der for ikke mange Aar siden var hele Aarets Udgift, og i Aar vil man altsaa komme op til en Ud-gift af omtrent 300 Mill. Kr. eller mere, og der vil jeg ikke regne med, at der er afbetalt 15 Mill. Kr. paa Statsbeviser i April Maaned, medens der endnu skyldes 25 Mill. Kr. i Februar, jeg kan ikke i Øjeblikket sige, om det er muligt eller for-standigt for Staten at afbetale dem, eller om det vil være kløgere at vente dermed endnu et Aar, det vil komme an paa, hvorledes Forholdene ligger. Naar jeg er blevet beskyldt for Imperialisme ved at fremsætte disse Lovforslag, fordi jeg ønskede en kort og hurtig Behandling af dem, maa jeg sige, at mit Ønske fremstod af det Ansvar, jeg følte overfor Statens Stilling i Øjeblikket, og at jeg af den Grund mente, at jeg var forpligtet til at gøre, hvad jeg gjorde.